

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

26 ianuarie 2017?*

„Recurs — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia — Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Articolul 18 — Lipsa cooperării — Probă — Ansamblu de indicii concordante — Motive contradictorii — Nemotivare — Încălcarea drepturilor procedurale”

În cauzele conexe C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P,

având ca obiect trei recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 27 mai, la 29 mai și, respectiv, la 1 iunie 2015,

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv (Bulgaria), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

City Cycle Industries, cu sediul în Colombo (Sri Lanka), reprezentată de T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, și de F.-C. Laprêvotte, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de S. Boelaert și ulterior de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwälte,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță (C-248/15 P),

și

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

* * Limba de procedură: engleza.

City Cycle Industries, cu sediul în Colombo, reprezentată de T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, și de F.-C. Laprèvote, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de S. Boelaert și ulterior de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwältin,

pârât în primă instanță,

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv (Bulgaria), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

intervenientă în primă instanță (C-254/15 P),

și

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat inițial de S. Boelaert și ulterior de H. Marcos Fraile și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwältin,

recurent,

celelalte părți din procedură fiind:

City Cycle Industries, cu sediul în Colombo, reprezentată de T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, și de F.-C. Laprèvote, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

Maxcom Ltd, cu sediul în Plovdiv (Bulgaria), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

intervenientă în primă instanță (C-260/15 P),

CURTEA (Camera a patra)

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domniile E. Juhász, C. Vajda, doamna K. Jürimäe (raportor) și domnul C. Lycourgos, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna V. Giacobbo-Peyronnel, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 iunie 2016,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 septembrie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursurile formulate, Maxcom Ltd, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 19 martie 2015, City Cycle Industries/Consiliul (T-413/13, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:164), prin care acesta a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO 2013, L 153, p. 1, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care vizează City Cycle Industries (denumită în continuare „City Cycle”).

Cadrul juridic

- 2 La momentul situației de fapt aflate la originea litigiilor, dispozițiile care reglementau adoptarea de măsuri antidumping de către Uniunea Europeană figurau în Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 (JO 2012, L 344, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- 3 Articolul 13 din acest regulament, intitulat „Circumvenția”, avea următorul cuprins:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor. Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

Practicile, operațiunile sau prelucrările menționate în primul subparagraf includ, printre altele, mici modificări aduse produsului în cauză, pentru a putea face obiectul unor coduri vamale care, în mod normal, nu fac obiectul măsurilor, cu condiția ca aceste modificări să nu schimbe caracteristicile esențiale ale produsului; expedierea via țări terțe a produsului care face obiectul măsurilor; reorganizarea, de către exportatori sau producători, a schemelor lor și a circuitelor lor de vânzări în țările care fac obiectul măsurilor, în așa fel încât în cele din urmă produsele lor sunt exportate către Comunitate prin intermediul unor producători care beneficiază de o taxă vamală individuală mai mică decât taxa aplicabilă produselor fabricanților, și, în cazurile prevăzute la alineatul (2), operațiunile de asamblare efectuate în Comunitate sau într-o țară terță.

(2) Se consideră că o operațiune de asamblare în Comunitate sau într-o țară terță reprezintă o circumvenție a măsurilor în vigoare atunci când:

- (a) operațiunea a început sau s-a intensificat semnificativ de la sau chiar înainte de începerea anchetei antidumping și când piesele în cauză provin din țara care face obiectul măsurilor și
- (b) piesele constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat; cu toate acestea, nu se consideră în niciun caz că există eludare atunci când valoarea adăugată pieselor încorporate în cursul operațiunii de asamblare sau de încheiere este mai mare de 25 % din costul de fabricație și
- (c) efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar asamblat și există dovada unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsele similare.

(3) Se deschide o anchetă în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. Propunerea este adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să respingă propunerea, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare din prezentul regulament cu privire la deschiderea și la desfășurarea anchetelor se aplică în temeiul prezentului articol.

(4) Importurile nu trebuie supuse înregistrării în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau nu trebuie să facă obiectul unor măsuri, în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri. Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, trebuie prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei privind deschiderea anchetei. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Comunității, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză care pot demonstra că nu sunt afiliați cu un producător care face obiectul măsurilor și pentru care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt acestea definite la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Comunității, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt afiliați cu producătorii care fac obiectul măsurilor.

Aceste scutiri se acordă printr-o decizie a Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, sau printr-o decizie a Consiliului prin care se impun măsuri și se aplică pe perioada și în condițiile prevăzute în acestea.

[...]”

4 Articolul 18 din regulamentul menționat prevedea:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

[...]

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.”

Istoricul litigiilor și regulamentul în litigiu

- 5 Istoricul litigiului este expus la punctele 1-28 din hotărârea atacată. În vederea prezentei proceduri, acesta poate fi rezumat în modul următor.
- 6 La 14 august 2012, Comisia a fost sesizată cu o cerere depusă de Federația Europeană a Fabricanților de Biciclete (EBMA), în numele a trei producători de biciclete din Uniune, prin care i s-a solicitat să ancheteze o eventuală circumvenție, cu ocazia unor importuri de biciclete provenite din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia, a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului din 3 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2011, L 261, p. 2).
- 7 La 25 septembrie 2012, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 875/2012 de deschidere a unei anchete privind o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011 prin importul de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO 2012, L 258, p. 21).
- 8 La 26 septembrie 2012, Comisia a informat City Cycle, care este o societate cu sediul în Sri Lanka și care exportă biciclete în Uniune, în legătură cu deschiderea acestei anchete și i-a transmis un formular de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază. City Cycle a fost invitată să răspundă la acest formular cel târziu la 2 noiembrie 2012. Aceasta și-a depus răspunsul la Comisie la 30 octombrie 2012.
- 9 La 21 ianuarie 2013, Comisia a efectuat o vizită de verificare în incintele City Cycle.
- 10 La 31 ianuarie 2013, Comisia a informat City Cycle cu privire la intenția sa de a aplica articolul 18 din regulamentul de bază.
- 11 La 21 martie 2013, Comisia a trimis City Cycle, precum și autorităților srilankeze și chineze documentul de informare general în care își prezenta concluziile referitoare la unele operațiuni de transbordare și de asamblare și își anunța intenția de a propune extinderea măsurilor antidumping instituite asupra importurilor de biciclete care provin din China la importurile care provin din Sri Lanka. Prin acest document, această instituție a respins și cererea de scutire a City Cycle.
- 12 La 29 mai 2013, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu.
- 13 În considerentele (35)-(42) ale acestui regulament, Consiliul a precizat, în esență, în ceea ce privește gradul de cooperare a societăților srilankeze, că, dintre cele șase societăți srilankeze care au introdus o cerere de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, numai despre trei s-a considerat că au cooperat. Pentru aceste trei societăți, întrucât una și-a retras cererea de scutire, iar celelalte două nu au cooperat în mod satisfăcător, concluziile au fost întemeiate pe datele disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.

- 14 În considerentul (58) al regulamentului menționat, Consiliul a concluzionat în sensul existenței unei modificări a configurației schimburilor comerciale între Sri Lanka și Uniune, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 15 În considerentele (77)-(82) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a analizat natura practicilor de circumvenție aflate la originea acestei modificări a configurației schimburilor comerciale între aceste țări terțe și Uniune.
- 16 În ceea ce privește practicile de transbordare, considerentele (77)-(79) ale acestui regulament au următorul cuprins:
- „(77) Exporturile societăților din Sri Lanka care au cooperat inițial au reprezentat 69 % din totalul exporturilor din Sri Lanka către Uniune realizate în cursul [perioadei de referință]. Pentru trei dintre cele șase societăți care au cooperat inițial, ancheta nu a evidențiat niciun fel de practici de transbordare. După cum s-a indicat în considerentele (35)-(42), pentru celelalte exporturi nu a existat cooperare.
- (78) Prin urmare, având în vedere considerentul (58) de mai sus, care concluzionează că s-a produs o modificare a configurației schimburilor comerciale dintre Sri Lanka și Uniune în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, și faptul că nu toți producătorii-exportatori din Sri Lanka s-au prezentat și/sau au cooperat, se poate concluziona că exporturile acestor producători/exportatori pot fi atribuite unor practici de transbordare.
- (79) Prin urmare, se confirmă existența transbordării produselor de origine chineză prin Sri Lanka.”
- 17 În considerentele (81) și (82) ale regulamentului menționat, Consiliul a arătat că nu s-a stabilit existența unor operațiuni de asamblare în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.
- 18 În considerentele (92), (96) și (110) ale aceluiași regulament, Consiliul a constatat, în primul rând, lipsa unui motiv întemeiat sau a altei justificări economice, în afară de evitarea măsurilor în vigoare, în al doilea rând, compromiterea efectului corectiv al acestor măsuri și, în al treilea rând, existența unui dumping în raport cu valoarea normală stabilită anterior.
- 19 În aceste condiții, Consiliul a concluzionat, în considerentul (115) al regulamentului în litigiu, în sensul existenței unei circumvenții în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază prin operațiuni de transbordare prin Sri Lanka.
- 20 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din regulamentul în litigiu, taxa antidumping definitivă de 48,5 %, prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 990/2011, a fost extinsă la importurile de biciclete expediate din Sri Lanka, indiferent că au fost sau nu au fost declarate ca fiind originare din această țară. Articolul 1 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede perceperea taxei extinse la aceleași importuri, înregistrate în conformitate cu Regulamentul nr. 875/2012.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 21 Prin cererea introductivă depusă la grea Tribunalului la 9 august 2013, City Cycle a formulat o acțiune în anulare împotriva articolului 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu, în măsura în care aceste dispoziții o priveau.

- 22 Prin act separat depus la grefa Tribunalului, City Cycle a solicitat să se pronunțe asupra acestei acțiuni potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în versiunea în vigoare la momentul procedurii în fața acestei instanțe. Cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate a fost admisă prin Decizia Camerei a șaptea a Tribunalului din 8 octombrie 2013.
- 23 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 17 octombrie 2013, Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 11 noiembrie 2013, președintele Camerei a șaptea a Tribunalului a admis cererea de intervenție formulată de Comisie. Totuși, având în vedere articolul 76a alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în versiunea în vigoare la momentul procedurii în fața acestei instanțe, Comisia nu a fost autorizată să prezinte un memoriu în intervenție.
- 24 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 19 martie 2014, Maxcom a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Camera a șaptea a Tribunalului a admis această cerere prin Ordonanța din 16 iulie 2014.
- 25 La 25 iunie 2014, Comisia a solicitat autorizarea de a depune un memoriu în intervenție în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în versiunea în vigoare la momentul procedurii în fața acestei instanțe. Tribunalul a respins această cerere.
- 26 În susținerea acțiunii sale în anulare, City Cycle a invocat cinci motive. Primul motiv era întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) și a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, City Cycle contesta concluzia Consiliului referitoare la existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale. Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului respectiv, aceasta contesta constatarea Consiliului, în special din considerentul (78) al regulamentului în litigiu, referitoare la efectuarea unor operațiuni de transbordare. Al doilea motiv era întemeiat pe încălcarea articolului 18 din regulamentul de bază, a principiului proporționalității, precum și a obligației de motivare. Acesta era îndreptat împotriva considerațiilor Consiliului privind lipsa cooperării din partea City Cycle. Al treilea motiv era întemeiat pe principiul diligenței, pe cel al buneii administrări, precum și pe articolul 18 alineatul (4) din acest regulament și pe dreptul la apărare al City Cycle. Prin acesta se urmărea să se demonstreze că Consiliul, pe de o parte, nu a informat-o în mod adecvat în legătură cu intenția sa de a refuza cererea de scutire și, pe de altă parte, nu i-a acordat un acces complet la dosar. Al patrulea motiv era întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament. City Cycle susținea că a suferit un tratament discriminatoriu în raport cu unul dintre concurenții săi care folosea același model comercial. Al cincilea motiv se întemeia pe o încălcare a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul menționat și a principiului egalității de tratament. Acesta era îndreptat împotriva considerațiilor Consiliului privind existența unui dumping.
- 27 În ședința desfășurată în fața Tribunalului, Comisia a pus în discuție admisibilitatea acțiunii în ansamblu, subliniind că City Cycle nu este un producător/exportator srilankez, ci un simplu prestator local care acționează pe seama unei întreprinderi chineze.
- 28 În hotărârea atacată, Tribunalul a înlăturat argumentele Comisiei privind admisibilitatea acțiunii. Pe fond, a respins primul aspect al primului motiv, precum și al doilea, al treilea, al patrulea și al cincilea motiv, invocate de City Cycle în susținerea acțiunii sale.
- 29 În schimb, a admis al doilea aspect al primului motiv. În susținerea acestui aspect, City Cycle a invocat în special o primă critică, întemeiată pe o eroare de apreciere care afectează considerentul (78) al regulamentului în litigiu. În această privință, Tribunalul a analizat, în primul rând, la punctele 82-97 din hotărârea atacată, elementele comunicate de City Cycle în cursul anchetei. A concluzionat că aceste elemente nu permiteau să se demonstreze că ea este un exportator de biciclete de origine srilankeză sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.

- 30 În al doilea rând, la punctul 98 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că Consiliul nu dispunea totuși de niciun indiciu pentru a concluziona în mod explicit, în considerentul (78) al regulamentului în litigiu, că City Cycle efectua operațiuni de transbordare.
- 31 În al treilea rând, la punctul 99 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că, desigur, nu era posibil să se excludă ca, din ansamblul de practici, de operațiuni sau de prelucrări pentru care nu exista o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei antidumping inițiale, în sensul articolului 13 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază, City Cycle să fi efectuat operațiuni de transbordare. Totuși, potrivit acestei instanțe, faptul că aceasta nu a putut demonstra că era un producător de biciclete srilankeze sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază nu permitea Consiliului să concluzioneze în mod automat în sensul existenței unor operațiuni de transbordare efectuate de City Cycle, întrucât o asemenea posibilitate nu reiese nicidecum din regulamentul de bază sau din jurisprudență.
- 32 Prin urmare, Tribunalul a constatat că al doilea aspect al primului motiv trebuie admis, fără să fie necesar să fie analizate celelalte critici ale City Cycle.
- 33 În consecință, Tribunalul a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu în ceea ce o privește pe City Cycle.

Concluziile părților și procedura în fața Curții

- 34 Prin recursul formulat în cauza C-248/15 P, Maxcom solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate în ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv;
 - respingerea în totalitate a primului motiv invocat de City Cycle în fața Tribunalului și
 - obligarea City Cycle la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Maxcom în cadrul recursului și al intervenției sale în fața Tribunalului.
- 35 Prin recursul formulat în cauza C-254/15 P, Comisia solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea City Cycle la plata cheltuielilor de judecată și
 - în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe odată cu fondul.
- 36 Prin recursul formulat în cauza C-260/15 P, Consiliul solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea City Cycle la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în cadrul procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe și
 - în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe odată cu fondul.

- 37 În memoriile în răspuns depuse în cauzele conexate C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, City Cycle solicită Curții:
- respingerea în totalitate a recursurilor împotriva hotărârii atacate;
 - în subsidiar, anularea în parte a articolului 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu, în măsura în care prin aceste dispoziții se extinde la City Cycle taxa antidumping instituită pentru importurile de biciclete originare din China și se respinge cererea de scutire a acesteia din urmă;
 - obligarea Maxcom, a Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de City Cycle în cadrul procedurilor desfășurate în fața celor două instanțe și
 - dispunerea oricăror alte măsuri pe care Curtea le consideră adecvate.
- 38 Prin decizia președintelui Curții din 4 august 2015, cauzele C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii scrise și a procedurii orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la recursuri

- 39 Motivele invocate de Maxcom, de Consiliu și de Comisie se suprapun într-o mare măsură și, în esență, pot fi reunite în patru grupe.
- 40 În primul rând, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin omisiunea de a aprecia admisibilitatea acțiunii introduse de City Cycle. În al doilea rând, Maxcom, Consiliul și Comisia arată în esență că Tribunalul a săvârșit diferite erori de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În al treilea rând, Comisia și Consiliul afirmă că hotărârea atacată este viciată de o motivare insuficientă și contradictorie. Consiliul arată de asemenea că Tribunalul a denaturat faptele care i-au fost prezentate. În al patrulea rând, Comisia susține că Tribunalul a încălcat drepturile sale procedurale.

Cu privire la motivul întemeiat pe o eroare de drept care constă în faptul că Tribunalul ar fi omis să se pronunțe cu privire la admisibilitatea acțiunii

Argumentația părților

- 41 Comisia reproșează Tribunalului că nu a examinat admisibilitatea acțiunii în măsura în care, drept răspuns la argumentele invocate de aceasta în ședință, Tribunalul s-a limitat să constate, în primul rând, la punctul 43 din hotărârea atacată, că Comisia, în calitate de intervenientă, nu avea calitatea necesară pentru a invoca o cauză de inadmisibilitate a acțiunii, în al doilea rând, la punctul 44 din hotărârea atacată, că motivul a fost formulat într-un stadiu foarte tardiv al procedurii judiciare și, în al treilea rând, la același punct, că Comisia a formulat simple presupuneri, fără a prezenta elemente de probă.
- 42 Or, în primul rând, potrivit Comisiei, decizia Tribunalului de a nu examina admisibilitatea acțiunii este contrară jurisprudenței Curții, potrivit căreia inadmisibilitatea trebuie invocată din oficiu de instanța Uniunii. În al doilea rând, faptul că Comisia nu a putut invoca o excepție de inadmisibilitate decât în ședință ar fi rezultatul deciziei Tribunalului de a nu o autoriza să depună un memoriu în intervenție. În al treilea rând, Comisia subliniază că Tribunalul trebuia să știe, pe baza elementelor dosarului, că City Cycle nu a demonstrat că este un producător sau un exportator de biciclete.
- 43 City Cycle contestă argumentele Comisiei.

Aprecierea Curții

- 44 Trebuie subliniat că Tribunalul a arătat mai întâi la punctele 42 și 43 din hotărârea atacată că, în măsura în care, pe de o parte, Comisia avea calitatea de intervenientă în susținerea concluziilor Consiliului și, pe de altă parte, acesta din urmă nu a solicitat Tribunalului să constate inadmisibilitatea acțiunii, Comisia nu avea calitatea necesară pentru a invoca o cauză de inadmisibilitate în acest sens, iar Tribunalul nu avea obligația de a o examina. În continuare, la punctul 44 din această hotărâre, Tribunalul a constatat că Comisia a formulat simple presupuneri în această privință. În cele din urmă, la același punct, această instanță a remarcat că aceste presupuneri au fost formulate într-un stadiu foarte tardiv al procedurii.
- 45 Astfel, contrar celor susținute de Comisie, Tribunalul nu a omis nicidecum să se pronunțe cu privire la admisibilitatea acțiunii. Acesta a examinat argumentele Comisiei, potrivit cărora City Cycle nu ar fi nici un producător, nici un exportator srilankez, ci un prestator local care acționează pe seama unei întreprinderi chineze. În urma acestei examinări, a arătat că aceste argumente invocate în ședință nu erau fondate pe niciun element de probă nou și referitor la relațiile dintre City Cycle și întreprinderea chineză respectivă și, prin urmare, erau similare unor simple presupuneri. Prin urmare, a respins cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie.
- 46 În consecință, nu se poate considera că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin omisiunea de a aprecia admisibilitatea acțiunii în anulare. Rezultă că prezentul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la motivele întemeiate pe erori de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază

Argumentația părților

- 47 Al doilea grup de motive este îndreptat împotriva punctelor 98 și 99 din hotărârea atacată. Maxcom, Consiliul și Comisia consideră, în esență, că aceste puncte sunt afectate de erori de drept, întrucât Tribunalul nu ar fi realizat o aplicare corectă a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 48 În primul rând, Maxcom și Comisia reproșează Tribunalului că a stabilit că Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări efectuate de City Cycle pe baza constatării că aceasta din urmă nu este un adevărat producător de biciclete srilankez și că nu efectuează operațiuni de asamblare care depășesc nivelurile stabilite la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Or, *primo*, potrivit Maxcom, în condiții precum cele în discuție în prezenta cauză, în care City Cycle a importat piese de origine chineză și a exportat biciclete către Uniune fără a dovedi că este un producător sau că operațiunile sale de asamblare depășesc pragurile stabilite la articolul 13 alineatul (2) din acest regulament, este posibil să se concluzioneze în sensul existenței unor transbordări. *Secundo*, Maxcom consideră că Tribunalul „recompensează” City Cycle pentru că a prezentat informații incomplete, contradictorii și neverificabile. *Tertio*, Maxcom arată că aprecierea Tribunalului nu este conformă nici cu obiectivul regulamentului de bază, nici cu jurisprudența constantă a Curții în temeiul căreia instituțiile Uniunii cu atribuții în organizarea anchetelor antidumping și în adoptarea măsurilor antidumping (denumite în continuare „instituțiile Uniunii”) beneficiază de o largă putere discreționară în cadrul anchetelor antidumping.
- 49 În al doilea rând, Consiliul și Comisia susțin că Tribunalul, în mod nejustificat, a solicitat instituțiilor Uniunii să stabilească faptul că fiecare producător-exportator din țara care făcea obiectul anchetei este angajat în practici de transbordare și, astfel, a realizat o inversare a sarcinii probei. Astfel, *primo*, articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază ar impune instituțiilor Uniunii să realizeze o analiză la nivelul țării, iar nu la nivelul exportatorilor individuali, această din urmă analiză revenind producătorilor-exportatori. *Secundo*, o astfel de interpretare ar lipsi de sens articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază. *Tertio*, Tribunalul ar fi confundat noțiunea „practică de circumvenție” cu

una dintre manifestările sale, și anume transbordarea. *Quarto*, cerința unei constatări privind reexpedierea individuală ar încălca jurisprudența Curții, potrivit căreia instituțiile Uniunii dispun de o marjă largă de apreciere pentru a stabili existența unei circumvenții. *Quinto*, Tribunalul ar fi reținut, în cadrul aprecierii diferitor motive de anulare care i-au fost prezentate, interpretări vădit contradictorii ale noțiunii „practică de circumvenție”.

- 50 În al treilea rând, Maxcom, Consiliul și Comisia susțin că, deși concluziile Consiliului privind existența transbordărilor ar fi eronate, anularea regulamentului în litigiu nu ar fi totuși justificată. Astfel, potrivit Maxcom, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, o eroare de drept nu ar justifica anularea actului vizat decât dacă, în lipsa acestei erori, rezultatul evaluării globale ar fi fost diferit. În plus, Consiliul și Comisia amintesc că hotărârea atacată pune în discuție considerentul (78) al acestui regulament, în care Consiliul a constatat că, din moment ce nu toți producătorii-exportatori de biciclete din Sri Lanka s-au prezentat și/sau au cooperat, exporturile acestor producători-exportatori puteau fi atribuite unor practici de transbordare. Astfel, ar rezulta din acest considerent că constatarea existenței unor practici de transbordare prin Sri Lanka nu se întemeiază numai pe constatarea că City Cycle era angajată în astfel de practici. Prin urmare, Comisia susține că, deși Consiliul a săvârșit o eroare de drept atunci când a afirmat că City Cycle era implicată în operațiuni de transbordare, acesta a concluzionat în mod justificat, pe baza elementelor de probă privind ceilalți producători-exportatori srilankezi și modificarea configurației schimburilor comerciale că în Sri Lanka se realizaseră transbordări.
- 51 City Cycle contestă admisibilitatea acestor argumente, în măsura în care ele pun în discuție concluzia Tribunalului potrivit căreia nu există o probă suficientă a existenței unor operațiuni de transbordare efectuate de aceasta și, deci, vizează o apreciere de fapt. City Cycle contestă de asemenea aceste argumente pe fond.

Aprecierea Curții

– Cu privire la admisibilitate

- 52 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, aceasta din urmă nu este competentă să se pronunțe asupra situației de fapt și nici, în principiu, să examineze probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acesteia. Astfel, din moment ce aceste probe au fost obținute în mod legal și au fost respectate principiile generale ale dreptului, precum și normele de procedură aplicabile în materie de sarcină a probei și de administrare a probelor, numai Tribunalul are competența de a aprecia valoarea care trebuie să fie atribuită elementelor care i-au fost prezentate. Prin urmare, această apreciere nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor elemente, o problemă de drept supusă ca atare controlului Curții.
- 53 Totuși, pretinsa nerespectare a normelor aplicabile în materie de probă constituie o chestiune de drept care este admisibilă în stadiul recursului (Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 44).
- 54 Or, prin criticile pe care le invocă în susținerea prezentului grup de motive, Maxcom, Consiliul și Comisia reproșează în esență Tribunalului că a încălcat normele privind sarcina probei, precum și nivelul de probă necesar pentru a demonstra existența unei circumvenții în temeiul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin urmare, argumentul formulat de City Cycle cu privire la inadmisibilitatea prezentului grup de motive nu poate fi primit.

– Cu privire la fond

i) Observații introductive

- 55 Motivele invocate de Maxcom, de Consiliu și de Comisie în cadrul prezentului grup de motive vizează, toate, aspectul sarcinii probei, precum și pe cel al nivelului de probațiune necesar în materie de circumvenție, în împrejurările în care o parte din producătorii-exportatori vizați nu au cooperat în cadrul anchetei sau nu au cooperat într-o măsură satisfăcătoare.
- 56 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, potrivit jurisprudenței Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în mod special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63, precum și jurisprudența citată).
- 57 În continuare, în ceea ce privește sarcina probei circumvenției, potrivit articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, existența unei circumvenții a măsurilor antidumping este stabilită atunci când sunt îndeplinite patru condiții. În primul rând, trebuie să existe o modificare a configurației schimburilor comerciale dintre o țară terță și Uniune sau dintre societăți din țara supusă măsurilor respective și Uniune. În al doilea rând, această modificare trebuie să rezulte din practici, din operațiuni sau din prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei. În al treilea rând, trebuie să existe elemente care să demonstreze că industria Uniunii suferă un prejudiciu sau că efectele corective ale taxei antidumping sunt compromise. În al patrulea rând, trebuie să existe elemente de probă privind existența unui dumping.
- 58 În temeiul articolului 13 alineatul (3) din acest regulament, revine Comisiei sarcina de a deschide o anchetă pe baza unor elemente de probă care indică la prima vedere existența unor practici de circumvenție. Potrivit jurisprudenței Curții, această dispoziție stabilește principiul conform căruia sarcina probei unei circumvenții incumbă instituțiilor Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 35).
- 59 În plus, reiese din termenii și din economia articolului 13 din regulamentul de bază că, în scopul stabilirii existenței unei circumvenții, revine acestor instituții sarcina de a realiza o analiză globală cu privire la țara terță vizată de ancheta privind circumvenția, în ansamblul ei. În schimb, nu le incumbă, în scopul de a proba o astfel de circumvenție, obligația să realizeze o analiză a situației fiecărui producător-exportator individual, această analiză revenind în sarcina producătorilor-exportatori individuali menționați, în cadrul cererilor formulate în temeiul articolului 13 alineatul (4) din acest regulament.
- 60 Astfel, articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede că, atunci când s-a stabilit că există o circumvenție a măsurilor antidumping, aceste măsuri pot fi extinse în special la importurile de produse similare provenite din țări terțe. În plus, articolul 13 alineatul (4) din acest regulament prevede posibilitatea producătorilor-exportatori stabiliți în această țară terță de a obține scutiri dacă au formulat o cerere în acest sens, dacă nu sunt afiliați cu un producător-exportator supus măsurilor menționate și dacă au dovedit că nu sunt angajați în practici de circumvenție. Această dispoziție precizează că cererile de scutire trebuie să fie motivate.

- 61 Astfel, după cum arată Consiliul și Comisia, conform articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, constatarea existenței unei circumvenții a măsurilor antidumping se realizează de instituțiile Uniunii pentru ansamblul țării terțe menționate, însă revine fiecărui producător-exportator individual sarcina de a demonstra că situația sa specifică justifică acordarea unei scutiri în temeiul articolului 13 alineatul (4) din acest regulament.
- 62 În cele din urmă, în ceea ce privește nivelul de probă necesar pentru a demonstra existența unei circumvenții în ipoteza unei cooperări insuficiente sau inexistente din partea unei părți dintre producători-exportatori, trebuie amintit că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu conferă Comisiei, în cadrul unei anchete privind existența unei circumvenții, competența de a constrânge producătorii sau exportatorii vizati de o plângere să participe la anchetă sau să prezinte informații. Astfel, Comisia este tributară cooperării voluntare a părților interesate pentru a-i furniza informațiile necesare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 32).
- 63 Acesta este motivul pentru care legiuitorul Uniunii a prevăzut, la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, că, în cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite concluzii preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 33).
- 64 În plus, articolul 18 alineatul (6) din același regulament precizează că, în cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.
- 65 În împrejurări care se caracterizează printr-o lipsă totală de cooperare a producătorilor-exportatori, Curtea a decis că, deși regulamentul de bază, în special articolul 13 alineatul (3) din acesta, stabilește principiul potrivit căruia sarcina probei unei circumvenții incumbă instituțiilor Uniunii, alineatele (1) și (6) ale articolului 18 din acest regulament urmăresc în mod clar să faciliteze sarcina menționată prin prevederea faptului că aceste instituții își pot întemeia concluziile unei anchete privind existența unei circumvenții pe datele disponibile și că părțile care nu au cooperat la aceasta riscă să se afle într-o situație mai puțin favorabilă decât dacă ar fi cooperat în cadrul anchetei respective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 35).
- 66 Curtea a precizat în această privință că reiese din dispozițiile articolului 18 din regulamentul de bază că legiuitorul Uniunii nu a intenționat să stabilească o prezumție legală care să permită să se deducă în mod direct din lipsa cooperării părților interesate sau vizate existența unei circumvenții și care, implicit, să scutească instituțiile Uniunii de orice cerință de probă. Cu toate acestea, ținând seama de posibilitatea de a stabili concluzii, chiar și definitive, pe baza datelor disponibile și de a trata partea care nu cooperează sau care cooperează doar parțial într-un mod mai puțin favorabil decât în situația în care ar fi cooperat, este la fel de evident că instituțiile Uniunii sunt autorizate să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante care permit să se concluzioneze că există o circumvenție în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 36).
- 67 Orice altă soluție ar risca să compromită eficacitatea măsurilor de protecție comercială a Uniunii ori de câte ori instituțiile Uniunii se confruntă cu refuzul cooperării în cadrul unei anchete vizând stabilirea unei circumvenții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 37).

68 În speță, lipsa cooperării nu vizează ansamblul producătorilor-exportatori, ci numai o parte din aceștia. Or, pe de o parte, modul de redactare a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază nu se opune ca instituțiile Uniunii să constate existența unei circumvenții a măsurilor antidumping întemeindu-se pe un ansamblu de indicii concordante în ipoteza în care producătorii-exportatori care reprezintă o parte semnificativă a importurilor produsului vizat în Uniune nu au cooperat sau nu au cooperat suficient în cadrul anchetei. Pe de altă parte, necesitatea de a garanta eficacitatea măsurilor de protecție comercială justifică de asemenea, în împrejurări precum cele din speță, faptul că instituțiile menționate sunt autorizate să se bazeze pe un astfel de ansamblu de indicii concordante care permit să se concluzioneze că există o circumvenție în sensul acestei dispoziții.

69 Deși instituțiile Uniunii sunt autorizate să se întemeieze pe un astfel de ansamblu de indicii, totuși, în temeiul articolului 13 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază, prin aceste indicii trebuie să se urmărească să se demonstreze că cele patru condiții enunțate la punctul 57 din prezenta hotărâre sunt îndeplinite. Astfel, în ceea ce privește cea de a doua condiție dintre acestea, instituțiile menționate trebuie să aibă la dispoziție elemente prin care se urmărește să se stabilească faptul că modificarea configurației schimburilor comerciale rezultă din practici, din operațiuni sau din prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică, alta decât impunerea taxei.

ii) Cu privire la erorile de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază

70 În lumina considerațiilor de mai sus, trebuie să se determine dacă, astfel cum susțin Maxcom, Consiliul și Comisia, raționamentul Tribunalului este afectat de erori de drept în aplicarea articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, întrucât a statuat, la punctul 99 din hotărârea atacată, că Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări efectuate de City Cycle și, în consecință, când a admis acțiunea și a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu în măsura în care vizează această societate.

71 În esență, Maxcom, Consiliul și Comisia susțin mai întâi că, contrar celor afirmate de Tribunal, Consiliul, în considerentul (78) al regulamentului în litigiu, putea deduce în mod întemeiat existența unor astfel de operațiuni de transbordare pe baza constatărilor că City Cycle nu este un adevărat producător de biciclete srilankeze și că nu efectuează operațiuni de asamblare care depășesc nivelurile stabilite la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. În al doilea rând, acestea reproșează Tribunalului că a solicitat instituțiilor Uniunii să stabilească faptul că fiecare producător-exportator din țara care făcea obiectul anchetei este angajat în practici de transbordare și, astfel, a realizat o inversare a sarcinii probei. În al treilea rând, acestea afirmă că, deși concluziile Consiliului privind existența unor transbordări ar fi eronate, anularea regulamentului în litigiu nu este totuși justificată.

72 Prin aceste argumente, Maxcom, Consiliul și Comisia pun în discuție punctele 98 și 99 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a statuat, pe de o parte, că Consiliul nu dispunea de niciun indiciu pentru a afirma, în considerentul (78) al regulamentului în litigiu, că City Cycle efectua operațiuni de transbordare. Pe de altă parte, a arătat că faptul că City Cycle nu a putut demonstra că este un producător de biciclete srilankeze sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază nu permitea Consiliului să concluzioneze în mod automat că City Cycle efectua operațiuni de transbordare.

73 Contrar celor ce reies atât din argumentele Maxcom, ale Consiliului și ale Comisiei, precum și din hotărârea atacată, considerentul (78) al regulamentului în litigiu nu cuprinde nicio analiză individuală a eventualelor practici de circumvenție în care City Cycle ar fi fost angajată.

74 Astfel, acest considerent este cuprins într-o secțiune din acest regulament intitulată „transbordarea”, consacrată celei de a doua dintre cele patru condiții descrise la punctul 57 din prezenta hotărâre. În această secțiune, Consiliul a arătat mai întâi, în considerentul (77) al regulamentului în litigiu, că, pentru trei dintre cele șase societăți care au cooperat inițial în cadrul anchetei, aceasta nu a evidențiat

niciun fel de practici de transbordare. Pentru celelalte exporturi către Uniune, Consiliul a precizat că nu a existat cooperare. În continuare, în considerentul (78) al acestui regulament, Consiliul a arătat, pe de o parte, că existența unei modificări a configurației schimburilor comerciale între Sri Lanka și Uniune a fost stabilită în considerentul (58) al acestui regulament și, pe de altă parte, că nu toți producătorii-exportatori din Sri Lanka s-au prezentat și/sau au cooperat. A concluzionat că exporturile către Uniune ale acestor producători-exportatori puteau fi „atribuite” unor practici de transbordare. În cele din urmă, în considerentul (79) al aceluiași regulament, Consiliul a constatat că se confirmă existența practicilor de transbordare a unor produse de origine chineză prin Sri Lanka.

- 75 Concluzia privind existența unor operațiuni de transbordare privește, prin urmare, ansamblul producătorilor-exportatori care au refuzat să coopereze și se întemeiază pe constatarea a două aspecte, respectiv, pe de o parte, a existenței unei modificări a configurației schimburilor comerciale și, pe de altă parte, a lipsei cooperării din partea unor producători-exportatori.
- 76 Or, astfel cum reiese din principiile enunțate la punctele 65-69 din prezenta hotărâre, aceste constatări nu permiteau să se concluzioneze nici în sensul implicării City Cycle în operațiuni de transbordare, în calitate de producător-exportator individual, nici în cel al existenței unor astfel de practici la nivelul Sri Lankăi.
- 77 Astfel, pe de o parte, cu toate că instituțiile Uniunii sunt autorizate, în cazul cooperării insuficiente, să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante pentru a concluziona că există o circumvenție, nu există totuși nicio prezumție legală care să permită să se deducă direct din lipsa cooperării unei părți interesate existența unei astfel de circumvenții. În plus, aceste instituții trebuie să dețină indicii de natură să probeze că fiecare dintre cele patru condiții ale existenței unei circumvenții, enunțate la punctul 57 din prezenta hotărâre, este îndeplinită, inclusiv cea privind faptul că modificarea configurației schimburilor comerciale decurge din practici de circumvenție. Prin urmare, Consiliul nu putea deduce în mod valabil existența unor practici de transbordare din simpla lipsă a cooperării unei părți dintre producători-exportatori.
- 78 Pe de altă parte, din moment ce modificarea configurației schimburilor comerciale este prima dintre cele patru condiții care trebuie îndeplinite pentru ca existența unei circumvenții să fie stabilită în mod valabil, Consiliul nu putea să se întemeieze pe constatarea acestei existențe drept indiciu al faptului că a doua dintre aceste patru condiții, potrivit căreia o astfel de modificare trebuie să decurgă din practici de circumvenție, s-ar verifica.
- 79 În consecință, întrucât cele două constatări realizate de Consiliu în considerentul (78) al regulamentului în litigiu nu permiteau acestei instituții să concluzioneze în mod valabil nici în sensul implicării City Cycle în operațiunile de transbordare în calitate de producător-exportator individual, nici în sensul existenței unor astfel de practici la nivelul Sri Lankăi, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 99 din hotărârea atacată, că Consiliul nu putea concluziona în mod valabil în sensul existenței unor transbordări efectuate de City Cycle și atunci când a anulat, în consecință, articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu în măsura în care vizează această societate.
- 80 În plus, contrar afirmațiilor Consiliului și ale Comisiei, nimic din hotărârea atacată nu permite să se considere că Tribunalul a intenționat să solicite instituțiilor Uniunii să stabilească faptul că fiecare producător-exportator realizează operațiuni de transbordare. Astfel, atunci când a constatat că Consiliul nu putea concluziona în sensul existenței unor transbordări efectuate de City Cycle și atunci când a anulat în parte regulamentul în litigiu, Tribunalul s-a limitat să stabilească consecințele faptului că informațiile aflate la dispoziția Consiliului, astfel cum au fost descrise în considerentul (78) al regulamentului în litigiu, nu îi permiteau să concluzioneze în sensul existenței unor operațiuni de transbordare la nivelul țării și nu constituiau un temei de fapt pentru implicarea City Cycle în astfel de operațiuni.

- 81 Având în vedere considerațiile precedente, este necesar să se respingă al doilea grup de motive ca nefondat.

Cu privire la motivele întemeiate pe o lipsă a motivării, pe o motivare contradictorie și pe o denaturare a faptelor

Argumentația părților

- 82 În cel de al treilea grup de motive, Maxcom, Consiliul și Comisia susțin că Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de motivare. Consiliul invocă de asemenea o denaturare de către Tribunal a faptelor care i-au fost prezentate.
- 83 În primul rând, Consiliul și Comisia susțin că hotărârea atacată nu este motivată suficient, din moment ce Tribunalul nu explică în aceasta motivul pentru care Consiliul a încălcat articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. Astfel, pe de o parte, punctele 98 și 99 din această hotărâre nu ar permite să se înțeleagă dacă eroarea reproșată Consiliului este o simplă eroare de apreciere sau o eroare vădită de apreciere. Pe de altă parte, Tribunalul nu ar expune motivele pentru care elementele de probă prezentate în fața sa, inclusiv datele disponibile, nu îi permiteau să concluzioneze că City Cycle a efectuat activități de transbordare.
- 84 În al doilea rând, Maxcom și Comisia susțin că motivarea hotărârii atacate este contradictorie. *Primo*, Maxcom susține că concluziile care figurează la punctele 98 și 99 din această hotărâre sunt contrazise de concluziile Tribunalului referitoare la al doilea motiv, în special de considerațiile care figurează la punctele 131 și 135 din această hotărâre, prin care acesta a indicat, pe de o parte, că informațiile furnizate de City Cycle erau deficiente și a respins, pe de altă parte, critica întemeiată pe faptul că Consiliul ar fi încălcat articolul 18 din regulamentul de bază, principiul proporționalității și obligația de motivare în ceea ce privește constatarea necooperării City Cycle. *Secundo*, Comisia subliniază că din cuprinsul punctului 97 din hotărârea menționată rezultă că elementele de probă prezentate de City Cycle nu permit să se demonstreze că aceasta era în realitate un exportator de origine srilankeză sau că îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia ridică în această privință problema modului în care aceste elemente de probă, dacă arată că City Cycle săvârșește o circumvenție prin intermediul unor practici de asamblare, ar putea să nu demonstreze că este de asemenea implicată în operațiuni de transbordare. *Tertio*, Comisia reproșează Tribunalului faptul că a afirmat, pe de o parte, că Consiliul nu deținea niciun indiciu care să permită să se concluzioneze că City Cycle era implicată în astfel de operațiuni de transbordare și, pe de altă parte, că un vast ansamblu de date disponibile permitea să se concluzioneze în sensul existenței unei circumvenții din partea City Cycle, la punctul 131 din hotărârea atacată.
- 85 În al treilea rând, Consiliul afirmă că Tribunalul a denaturat faptele care i-au fost prezentate. *Primo*, dat fiind că transbordarea ar fi fost demonstrată în mod corespunzător la nivelul țării și că cererea de scutire a City Cycle era nefondată, acesta ar fi putut deduce de aici numai că City Cycle efectua operațiuni de transbordare. *Secundo*, această denaturare ar reieși de asemenea din cuprinsul punctelor 83, 94, 97, 109, 112 și 121 din hotărârea atacată referitoare la cererea de scutire a City Cycle, care exclud ca aceasta să fi îndeplinit condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru ca asamblarea în țara vizată de anchetă să confere produselor o origine locală.
- 86 City Cycle contestă aceste argumente.

Aprecierea Curții

- 87 În primul rând, în ceea ce privește argumentul referitor la insuficiența motivării, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, motivarea unei hotărâri trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul Tribunalului, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările deciziei luate, iar Curții să își exercite controlul jurisdicțional (Hotărârea din 10 aprilie 2014, Areva și alții/Comisia, C-247/11 P și C-253/11 P, EU:C:2014:257, punctul 54).
- 88 În această privință, pe de o parte, împrejurarea că punctele 98 și 99 din hotărârea atacată nu indică dacă eroarea săvârșită de Consiliu este o simplă eroare de apreciere sau o eroare vădită de apreciere nu poate, în orice caz, să conducă la anularea hotărârii atacate.
- 89 Trebuie amintit că Curtea a statuat că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a instituțiilor. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalului nu îi revine numai sarcina de a verifica exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și cea de a controla dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctele 35 și 36, precum și jurisprudența citată).
- 90 Or, în speță, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 79 din prezenta hotărâre, Tribunalul a constatat, fără a săvârși vreo eroare de drept, că elementele pe care s-a întemeiat Consiliul pentru a fonda concluzia referitoare la existența practicilor de transbordare la nivelul Sri Lankai nu era de natură să susțină această concluzie. Din perspectiva jurisprudenței citate la punctul anterior al prezentei hotărâri, reiese implicit, dar în mod necesar, din cuprinsul punctului 98 din hotărârea atacată că Tribunalul a constatat la punctul menționat o eroare vădită de apreciere.
- 91 Pe de altă parte, în ceea ce privește faptul că Tribunalul nu ar expune motivele pentru care elementele de probă prezentate în fața sa nu permiteau să se concluzioneze că City Cycle a realizat activități de transbordare, este suficient să se arate că un astfel de argument este nefondat în fapt, dat fiind că Tribunalul a prezentat aceste explicații. Astfel, a arătat, la punctele 98 și 99 din hotărârea atacată, pe de o parte, că Consiliul nu deținea niciun indiciu care să permită să se ajungă la această concluzie și, pe de altă parte, că respectiva concluzie nu poate fi dedusă din împrejurarea că această societate nu a demonstrat că este un exportator de origine srilankeză sau că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul de bază.
- 92 Prin urmare, argumentul referitor la insuficiența motivării hotărârii atacate trebuie respins.
- 93 În al doilea rând, în ceea ce privește presupusa existență a unor contradicții în hotărârea atacată, este important să se constate, în primul rând, că constatările care figurează la punctele 98 și 99 din această hotărâre nu sunt nicidecum contrazise de cele referitoare la al doilea motiv, prin care Tribunalul, pe de o parte, a indicat că informațiile furnizate de City Cycle erau deficiente și, pe de altă parte, a respins critica întemeiată pe faptul că Consiliul ar fi încălcat articolul 18 din regulamentul de bază, principiul proporționalității și obligația de motivare în ceea ce privește constatarea necooperării City Cycle. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 66 din prezenta hotărâre, deși instituțiile Uniunii sunt autorizate, în cazul unei cooperări insuficiente, să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante pentru a concluziona că există o circumvenție, nu există totuși nicio prezumție legală care să permită să se deducă direct din lipsa cooperării unei părți interesate existența unei astfel de circumvenții.

- 94 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul privind punctul 97 din hotărârea atacată și faptul că elementele de probă ar indica săvârșirea unei circumvenții a măsurilor antidumping prin intermediul unor practici de asamblare, este suficient să se observe că hotărârea atacată nu cuprinde nicio constatare referitoare la existența operațiunilor de asamblare efectuate de această societate, astfel încât acest argument este nefondat în fapt.
- 95 În al treilea rând, în ceea ce privește contradicția invocată între considerațiile potrivit cărora, pe de o parte, Consiliul nu deținea niciun indiciu care să permită să se concluzioneze că City Cycle era implicată în operațiuni de transbordare și, pe de altă parte, că exista un vast ansamblu de date disponibile care permit să se ajungă la această concluzie, trebuie să se constate că acest argument se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate. Astfel, la punctul 131 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins o critică a City Cycle referitoare la o încălcare a obligației de motivare de către Consiliu, întrucât acesta din urmă ar fi omis în special să explice natura datelor disponibile în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază pe care le-a luat în considerare. În consecință, Tribunalul nu a concluzionat nicidecum la punctul menționat, contrar susținerilor Comisiei, că datele disponibile permiteau să se concluzioneze în sensul existenței unei circumvenții. Astfel, în cadrul considerațiilor care figurează la punctele 131 și 135 din hotărârea atacată nu poate fi identificată nicio contradicție.
- 96 Prin urmare, trebuie respins ca nefondat argumentul potrivit căruia motivarea hotărârii atacate este contradictorie.
- 97 În al treilea rând, în ceea ce privește denaturarea faptelor invocată de Consiliu, trebuie să se arate, *primo*, că, contrar celor susținute de această instituție, rezultă din cuprinsul punctului 79 din prezenta hotărâre că nu se poate considera că existența unor operațiuni de transbordare a fost demonstrată în mod adecvat la nivelul țării. *Secundo*, deși Consiliul susține că o astfel de denaturare ar reieși de asemenea din aprecierile cuprinse în hotărârea atacată referitoare la cererea de scutire a City Cycle, care exclud ca aceasta să fi îndeplinit condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru ca asamblarea în țara vizată de anchetă să confere produselor o origine locală, acesta nu precizează modul în care Tribunalul, prin aceste concluzii, ar fi denaturat faptele care i-au fost prezentate. În consecință, acest argument al Consiliului trebuie respins ca nefondat.
- 98 În consecință, trebuie respinse ca nefondate argumentul privind existența unei denaturări a faptelor, precum și al treilea grup de motive în ansamblul său.

Cu privire la motivul invocat de Comisie, întemeiat pe încălcarea drepturilor sale procedurale

Argumentația părților

- 99 Comisia susține că Tribunalul i-a încălcat drepturile procedurale, întrucât acesta i-a interzis să depună un memoriu în intervenție. În această privință, mai întâi, această instituție amintește că Tribunalul a decis să admită cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate care, în temeiul articolului 76a alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în versiunea în vigoare în momentul procedurii în fața acestei instanțe, exclude orice intervenție scrisă a Comisiei. Or, decizia instanței menționate de a acorda beneficiul acestei proceduri ar fi lipsită de motivare. Astfel, Tribunalul ar fi avut nevoie de 19,3 luni pentru a-și pronunța hotărârea, în timp ce durata medie a unei proceduri în fața acestei instanțe ar fi fost de 23,4 luni în anul 2014.
- 100 În continuare, Comisia precizează că, atunci când a devenit evident că respectiva cauză era mult mai complexă decât ceea ce anticipase Tribunalul, a solicitat să i se admită prezentarea unui memoriu în intervenție, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii. Or, această cerere ar fi fost respinsă, la

9 iulie 2014, fără nicio motivare. În plus, având în vedere durata efectivă a procedurii în fața Tribunalului, refuzul persistent al Tribunalului de a autoriza Comisia să prezinte observații scrise nu ar fi fost motivat de necesitatea de a accelera soluționarea cauzei.

101 În cele din urmă, Comisia consideră că constatările Tribunalului, care constituie, în opinia sa, erori de drept, sunt legate de activitățile sale de anchetă. Aceste constatări ar fi fost diferite în cazul în care s-ar fi permis Comisiei să își exprime poziția înainte de ședință.

102 City Cycle contestă aceste argumente.

Aprecierea Curții

103 În primul rând, în ceea ce privește argumentul privind oportunitatea deciziei Tribunalului de a acorda beneficiul procedurii accelerate, conform articolului 76a alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în versiunea în vigoare la momentul procedurii în fața acestei instanțe, este necesar să se arate că, potrivit articolului 116 alineatul (3) din acest regulament de procedură, intervenientul ia procedura în starea în care se află în momentul intervenției sale.

104 Or, în speță, Comisia a depus cererea sa de intervenție la grefa Tribunalului la 17 octombrie 2013, pe când cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate formulată de City Cycle fusese admisă prin decizia din 8 octombrie 2013.

105 Prin urmare, Comisia era obligată să ia litigiul în starea în care se afla la momentul intervenției sale și nu poate contesta în mod valabil decizia de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.

106 În al doilea rând, în ceea ce privește refuzul opus de Tribunal cererii de luare a unor măsuri de organizare a procedurii prezentate de Comisie, trebuie amintit că, conform unei jurisprudențe constante a Curții, numai Tribunalul este competent să aprecieze, în principiu, eventuala necesitate de a completa informațiile de care dispune în cauzele cu care este sesizat (a se vedea Hotărârea din 9 iunie 2016, PROAS/Comisia, C-616/13 P, EU:C:2016:415, punctul 66 și jurisprudența citată). Caracterul probant al înscrisurilor administrate în procedură sau lipsa acestuia ține de aprecierea sa suverană asupra faptelor, care nu poate face obiectul controlului Curții în cadrul recursului, cu excepția cazului denaturării elementelor de probă prezentate Tribunalului sau al celui în care inexactitatea materială a constatărilor efectuate de acesta reiese din înscrisurile depuse la dosar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 2016, Heli-Flight/AESA, C-61/15 P, nepublicată, EU:C:2016:59, punctul 94 și jurisprudența citată).

107 Or, în speță, Comisia nu invocă o denaturare a elementelor de probă prezentate Tribunalului și nici o inexactitate materială a constatărilor efectuate de acesta din urmă. Prin urmare, aceasta nu poate contesta în mod valabil respingerea de către Tribunal a cererii sale de luare a unor măsuri de organizare a procedurii.

108 În al treilea rând, deși Comisia afirmă că constatările Tribunalului ar fi fost diferite dacă ar fi fost autorizată să își exprime poziția anterior ședinței, ea nu precizează totuși nici care sunt constatările Tribunalului pe care intenționează să le vizeze, nici motivele pentru care aceste constatări ar fi fost diferite.

109 În consecință, prezentul motiv trebuie respins ca nefondat.

110 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se respingă prezentele recursuri.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 111 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 112 Întrucât Maxcom, Consiliul și Comisia au căzut în pretenții, iar City Cycle a solicitat obligarea lor la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-413/13, cât și procedurilor de recurs.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursurile în cauzele C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P.**
- 2) Maxcom Ltd, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de City Cycle Industries, aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-413/13, cât și procedurilor de recurs.**

Semnături